

PERIÓDIC ARBUCIENC

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Pietat, 19

Gràfics Ferrer Montplet

Impressos ràpids per al Comerç,
la Indústria i de Propaganda

Carrer Pietat, 19

ARBÚCIES

Fonda : Restaurant i Cafè

de

SALVADOR TORRES

Cuina selecta : Vins i licors de marca

Aigua en corrent les habitacions

Servei esmerat

FREIXENET

XAMPANY
D'ALTA CALITAT

CAVES A
SANT SADURNÍ DE NOIA

Teatre del Centre Catòlic

Grandioses funcions de
Comèdia i Sarçuela

a càrrec de la coneguda i admirada companyia d'en

Josep Subirana
de Vich

per als dies 15 i 16

primers de la Festa Major

A les 9 de la nit

Cafè-Bar del Centre Catòlic d'en
Josep Costa

Licors i Anissats de marca
Begudes gelades i refrescos de tota mena

El local més fresc i ventilat d'Arbúcies

Sabateria de Tomàs Marfà
Plaça Constitució, 9

ARBUCIENCS: En aquesta Casa trobareu calçats
Sabates de senyora, últims models des de 10 ptes
Visiteu aquesta casa i us en convencereu

**CONSULTORI—
MÈDIC-QUIRÚRGIC**

JUBERT

POSTAL TISSOT TALL L'OCY-RECHERCHES BARCELONA 1909-20101010

Malalties de les criatures : Malalties de la pell : Cirurgia infantil.

Cirurgia dels òssos : Diagnòstics.

TRASLLADAT:

PLAÇA CONSTITUCIÓ, 7 PRALS.

GIRONA

L'Arbucienca

Cobla - Orquestra i Orquestrina

2.ª CATEGORIA

Representant: Lluís Estanyol i F. Riumalló : ARBUCIES

Barberia Moderna de Joaquim Vidal

Acuarat Servei—Servei antisèptic, el més modern—Saló especial per a senyores

—Especialitat en la talla de cabell a la «garçonne»

Senyores: Tots els articles de Perfumeria i productes de Bellesa, els trobareu a la

: **BARBERIA MODERNA** : Carrer de Camprodon, 47 :

Confiteria i Pastiseria de Manuel Ferragut

Pans de Passic : Especialitat en Tortades d'Atmetlla : Dolços,

Xampany i Vins exquisits de les més refinades marques

Postals i vistes d'Arbúcies

Plaça Nova, 12 : Arbúcies

GARATGE ELECTRIC

Francesc Pared i C.^{l^a}

S^{l^a}af. L^{l^{da}}.

Venda de Neumàtics

i Macissos de totes marques

**GRAN PREMI: En la Exposició
Internacional de 1929**

CENTRAL: TUSET, 18

TELÉFON 74742

BARCELONA

Fàbrica d'Anissats licors i Aixarops

ANTON GUALBA : Argentona

DESPAITX CENTRAL

Santa Teresa. 30 : MATARÓ : Telèfon 64

Confiteria i Colmado de **Marfí Clopès i Fill**

Reposteria i Confiteria en general, Vins i Xampanyes de marca - Especialitat en
Pans de Passic: **Esmerada** elaboració de **Turrons de Mel**, de **Massapà** i de
lema - Especialitat en «**Turró Montseny**»

Camprodón, 8

ARBUCIES

ELECTRE - MONTSENY

Llum, Força i Calefacció

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Riumalló : Camprodón, 50

Paper de fumar

CARLETS

LLEGIDOR

Ja fumes amb el paper de fumar més antic i acreditat?

Xocolates

REGINA

La marca preferida

Fabricant: JOAN SABATER

Sant Feliu de Guíxols

EL BAIX MONTSENY

Impressions

Ja som davant la Festa Major. La pel·lícula del temps que, malgrat no ser-ne sonora, es deixa entendre prou bé, fa dies que ens ve avinentant la seva vinguda. Tothom li prepara una bella rebuda. Les modistes i els sastres, fent tort a les lleis reguladores del treball, esmercen el seu esforç treballant nit i dia, per tal d'abillar-ne el jovent ajogassat. Els paletes i manobres corren d'una banda a l'altra, emblanquinen cambres i menjadors. Els pares donen expandiment als seus cors, escrivint, a dret i a tort cartes d'invitació. Parents i amics contesten, xirosis, palesant la frissança de la seva vinguda. Mentrestant en el poble, tothom parla d'orquestrats i d'envelats, i de programes de festa i d'encontres de futbol. És que la Festa Major té la virtut de remoure tots els esperits i de trasbalsar tots els cors. Per ço tothom l'esguarda amb goig en apropar-se i la recorda amb enyorrança en haver-se acomiadat de nosaltres.

La Festa Major és la festa del cor. Davant la seva vinguda, els cors glateixen d'una faisó, com no ho fan en les altres diades de l'any. Alentorn de la nostra taula s'hi asseuen els parents i els amics, que responen a les irradiacions del nostre afecte, amb vibracions del seu cor i ens es plaent d'obsequiar-los amb àpats esplèndits i suculents. Els pares esguarden, davant seu, tota la fillada que han infantat suara escampada pels etzars de la vida. Els fills, d'ací i d'allà, corren adelerats a copsar-ne, manyagoies carícies i gosar-ne incontables dolceses d'uns cors paternals. Els germans, i els oncles, i els néts i els amics, ténen sed d'abeurar-se de les tendreses que l'amor propina dins del nostre casal. Tothom sent l'anhel i la frissança de visitar el poble nadiu, que fou bressol de la seva infantesa.

Les diades de la Festa Major són les diades de les més belles recordances del temps pretèrit. En aquestes diades tot ens parla. Ens parlen els amics i els familiars. Ens parlen els infantons i els vellets de blanca cabellera. Ens parlen els solters i els casats, els jovincells i les damiselles del veïnat. Ens parlen els carrers i les places, les hortes i els vinyars, els fondals i les muntanyes, les fontanes i torrents i rieres. Ens parlen els surers i alzinars i les arbredes de l'entorn. Tot ens parla, amb un parlament mut, però eloqüentíssim, que'ns recorda epissodis del nostre passat i ens sotraga dolcement el cor, sadollant-nos de grates emocions.

¡Oh sí! Les diades de la festa Major són diades de santes i de pures emocions. Són les diades de més belles recordances, perquè són les diades de la festa del Cor.

Déu-vos-guard!

Quant és la festa Major d'un poble, és la festa de tothom... És festa per els pobres, per els rics, per els velts i sobretot per els joves. Una festa Major més que res, és la festa de la joventut i de la gatzara. Ja en les vigílies sembla que totes les coses somnien i prenguin nova vida.

A cops d'escombra i de fregall, les dones deixen les cases netes com una patena. En treuen les terenyines de tot l'any i tots els recons de coses mal endreçades. Dintre els galliners els pollastres encara eixorden amb llur «Ki-ki-ri-kí» estrident. Altres caps d'aviram es passejen alegrement sense maliciar la terrible desgràcia que els espera. Els ignocents encara no s'han donat compte que si els fan bona vida perquè s'engreixin es per tallar-los el cap i tirar-los a la cassola.

Joves i noies ja tenen el vestit a punt per a estrenar...

I vé la Festa Major... Arriben els dies esperats amb més il·lusió de tot l'any. Clars, brillants... A cada pas trobem una cara coneguda i una mà amiga per estrènyer.

Dies d'orgia. Espectacles, concerts, envelats... Sobre tot envelats que s'aixequen com palaus d'il·lusions i fantasies.

Per la Festa Major, tots els rostres s'aclareixen amb aquella joia ignota que fa espurnejar els ulls i totes les coses es posen el seu vestit de festa.

Per això nosaltres també hem volgut vestir-hi EL BAIX MONTSENY de festa... L'hem vestit de llarg, com us deia el mes passat, amb el present extraordinari. Certament que hauriem volgut fer-li un vestit molt més bonic que aquest, però la nostra «caixa» no ha arribat a més.

No l'hem pogut vestir de llana, però ja l'hem vestit d'una mena de roba, que un cop passada, encara que senzilla, fa força efecte.

Altres n'hi hauràn de la seva edat, que aniran més mal arreglats!

La bona voluntat també muda molt!

RAMÓN FERRER MONTPLET

A En Santiago Rosiñol

Quan l'aparell telefònic i la radio, aquests grans misatgers que en temps inconcebible, porten les noves arreu i les participen a mitja humanitat, ens notificà la mort d'en Rosiñol, la mort d'aquell pintor i escriptor que va pintar i escriure sota el cel de la nostra vila somniadora, un dol profund va solcar l'ànima dels arbuciençs; un neguit es va apoderar de tots nosaltres. I sabeu per què?

En primer lloc la pèrdua de l'amic. En segon lloc la pèrdua del pintor. I en tercer lloc la pèrdua d'aquell a qui Arbúcies li devia un homenatge popular i sincer.

Se li deu un homenatge... I pensar que si en Rosiñol havia quedat tan content d'Arbúcies, era perquè a més de la formosor d'aquesta contrada, que era la causa intrínseca i primordial, no el marejaven (segons manifestacions d'ell mateix) amb tecs, homenatges i altres pamplines per l'estil.

Volia ser oblidat... i va anar a raure amb un poble que és oblidadís per excel·lència i per naturalesa.

I ja que parlem del pintor m'agradarà que sentiu a n'el clàssic Rosiñol, explicant-vos la complexura dels jardins, la d'aqueixos jardins que escampats arreu de la nostra terra, com si fossin bolves de mel extretes de ses

flors per una abella incansable, va fer posar l'atenció de tot el món envers al gran pintor autor de la magna obra, que té per nom «Els jardins d'Espanya».

Diu així:

«Els jardins, com tot lo que inventa l'home, servint-se dels recursos que li deixa la mare Naturalesa, porten el segell de l'invent; donen a conèixer el caràcter i els costums dels pobles que els ha criat; ens inicien en els íntims secrets de sos gustos; expliquen una tendència o una escola; és l'art de fer arquitectura amb els arbres i amb les plantes i d'expressar un instint, una visió, o un raig de llum de l'imaginació humana.

Considero tan important l'aspecte dels jardins per a jutjar el caràcter d'una època, que sols manca imaginar-se un estil per a veure el fons de verd que li pertoca.

Jo m'imagino els jardins primitius italians com planúria entapissada de lliris i de gardènies, arbres plegats i candorosos pel fons i flors sense gaires colors brodant una herba mare extesa en pendents de suavíssim relleu. M'imagino un jardí romàntic com un Paradís desordenat; un jardí misteriós, reclós entre lianes (cobertes d'aura) abraçant les mifenàries estàtues pintades per la molsa; plorant aigua les fonts i el marbre reflectint a la lluna. M'imagino els jardins realistes convertits en un hort productiu, de la mateixa manera que m'imagino els moderns, formats per arbres llegendaris i plantes espirituals i de sentit simbòlic; grans florers i xiprers dintre severes muralles i tancant la vista a tota vulgar perspectiva; lilars i lliris arreglats i plantes aquàtiques dormides sobre estanys quietes i misteriosos; ramells de flors formant amb sos colors l'Arc de Sant Martí o agrupats amb tons suplementaris; i tot reclós en una mística aroma de refinat bon gust, tot mate i nadant dintre una boira semi-espessa, com orquestra afinadíssima, on les ànimes hi gosesin d'un repòs absolut »

Aquests detalls representen una molt petita part de les teories estètiques d'en Rosinó, referent a l'art de comprendre i pintar els jardins.

En la pintura dels mateixos, diuen els crítics, Rosinó no era primitiu,

ni clàssic, ni renaixent, ni modern en el sentit arbitrari que donen alguns a n'aquest vocable. Era intensament personal i singular, sempre idèntic dintre de ses lleis visuals i emotives. Pintava desvaneixent i escatimant les masses, simplificant el color; armonitzava els tons més oposats sense agreses i aconseguia gradacions, mitjos tons, matizos inesperats d'un mateix color que desconcertaven per la seguretat de paleta en que estaven resolts.

Els verds eren riquíssims fins al punt de que no n'hi havien dos d'iguals en una mateixa tela; la interpretació de la hora era sempre exacte, de matinalada, de migdia, de cap-vespre; però en les seves teles de ple sol i en els quadros de brusques claretats mediterrànies de la costa catalana el seu color no desvariajava mai.

Si el color no era estrident tampoc hi havien figures que distraguessin sa contemplació.

Els jardins d'aquest artista eren silenciosos, amb nn silenci interromput per l'ànima dels jardins: l'aigua... doncs potser no feia un sol quadro sense que hi hagués l'aigua, o no s'hi besllumés.

Aquestes són en general les lleis en que fonamentava sa pintura, que'l va portar a casa nostra perquè en aquesta sotalada va trobar-hi pasta per a encarnar múltiples produccions de refinat bon gust.

A mi m'apar que encar el torno a veure sentat en els jardins del parc Badés, tot contemplant la Natura, fumant sa llarga pipa distretament, i calcant lo que veia o creia veure, amb ses diminutes mans, a l'ensem que armonitzava impecablement els contrastos naturals que es presentaven a sa vista.

Recordo encara un dels últims quadros que feu per els voltants de la Font de les Pipes, on en una recolzada que feia la Riera i sobre son llit virginal hi queia nn raig de llum que semblava que es palpava.

Quin podria ser aquell secret que feia que materializés tan bé allò que nosaltres no sabriem com interpretar-ho? No ho sabem, però si que podem dir que en aquest punt es quan se veu la ma de l'artista i el geni que dorm son cos. Es una inspiració que nosaltres no sabem comprendre perquè no estem en el nivell necessari per ovirar-la.

* * *

Arbúcies pot estar joiosa d'haver quedat immortalitzada en les teles d'en Rosinol. Avui i demà volarà arreu del món l'ànima de la nostra vila i encara que aquesta quedés desfeta pel pes feixuc dels anys i per les malvestats de les centúries, ella, dintre dels quadros, es mantindrà sempre gerda i formosa, i serà si voleu un ser espiritual, al que ningú podrà negar-li la realitat del passat.

ENEAS

Avant-projecte de catalanització de la Vila d'Arbúcies

CAPITOL I

Article primer

Arbúcies és un poble ben català, pertanyent a l'Estat autònom de Catalunya dintre la República Espanyola.

Article segon

Arbúcies estarà vestida de catalanitat per dintre més que per fora. Es donaran cursets de català i els joves seran els primers obligats d'anar-ne a aprendre.

El que, en despedir-se digui *adiós*, serà considerat foraster.

Article tercer

Es nomenarà una Comissió de Neteja, que actui amb tota eficàcia. Aquesta Comissió ha de començar per netejar els safareixos de la Vila donant-los-hi el nom que els hi toca, perquè ningú es cregi que són *lavaderos públicos*.

Després ha de tenir cura de retolar els llocs on el públic s'extralimita abocant-hi les escombraries, amb una advertència que cada veí la llegeixi sense necessitat de saber què són *basuras i escombros*.

Article quart

L'Ajuntament va rebre el nom de Magnífic, però s'ha de fer mereixedor de tal nomenament. Per això ha de procurar que l'higiene catalanista estigui a l'ordre del dia, fent retirar tot el que fa pudor. Per exemple, ha de procurar que per amor a la Plaça de la Constitució no s'hagi de passar per la *calle del Principe*, i que, per

pujar al carrer del catalaníssim Maús, hom no hagi de recorre la *calle del Castillo* Ha de tenir un patriotisme al qual se li pugui exigir com a mínim la comprensió de que el carrer de la nostra Patrona s'ha dir «Carrer Nostra Dona de la Pietat», I per últim ha de saber que dugues rengleres de cases formen un carrer i no una *calle*.

Article quint

Entre tots, els veïns vénen obligats a procurar fer-se catalans per Catalunya Això es pot lograr interpretant en la pràctica els paragrafs següents.

(a) Fer desaparèixer de tots els traus de totes les americanas i del damunt de totes les corbates, certes ensenyes que no diuen res: i dur les quatre barres pintades sobre la membrana del cor.

(b) Compendre que no es pot passar—ben plenament—una Festa Major sense ballar sardanes.

(c) Colocar al costat esquerra d'aquells rètols que diuen «Parleu bé», uns pasquins que diguin «Llegiu i escriviu el català».

(d) Seguir en la pràctica les recomanacions del pasquí i del rètol al·ludits en el paràgraf c.

CAPITOL II

Article únic

Tothom vindrà obligat a tenir vergonya, dignitat i memòria.

CAPITOL III

Article imprescindible

S'ha de procurar que aquest avant-projecte d'ara, sigui projecte després i per últim llei.

LA SUB-PONÉNCIA

Montsenyenca

Avui un car amic m'ha convidat
fer un passeig al cim de la muntanya.
—Hem de marxar abans que surti el sol;
quan surti ens ha de veure a dalt dels Frares—.
M'ha dit. I jo: —Quina hora vols que em llevi
que avisaré a casa?— A les quatre
bon punt toquin amb l'esmorzà a l'esquena
ens trobarem baix l'arbre de la plaça.—
Entesos he respost amb un senzill
vaivé del cap. La via cap a casa
hem prèts tots dos per diferent camí.
I jo quins salts el cor de joia!—Mare!,
arretegleu-me el sarró de bona cosa.
Demà de bon matí m'en vaig a dalt dels cims
a contemplar la terra a n'els meus peus
I a sobre meu el cel sense confins;
a veure l'aigua fosa de les neus;
a omplir-me el pit de sanitosos aires;
rebre l'esglai de tants pregons abims
esguardats dels cinglars arràn del caires
i reposant a l'ombra d'un avet
sentir dels ginebrons la forta flaire.

Quan marxi el sol tremolaré de fred...
Llavors aixecaré les mans enlaire
per abastar un troç del blau del cel
i al cos envoltar-me'l com un vel.

Després quan tornaré, plè de salut
i amb ta mirada clara, il·luminada,
aquell vel blau baixant m'huarà caigut...
prò us portaré l'encís d'una abraçada
de la sentor dels cims ben perfumada.

LI. TORRES I PLÁ

Déu a can Blanc

«Al més humorista dels nostres humoristes
i volgut amic En Ramón Ferrer Montplet.»

Ço que vaig a contar ara
va passar, cents anys enrera
que anava Déu, nostre Pare,
per eix món junt amb Sant Pere.

Per tot arreu, on passava,
s'omplia de llum divina
i, amb son company, predicava
la seva santa doctrina.

Després que van predicar
quasi per tota l'Espanya,
cansats de tan caminar
per la plana i la muntanya,
cert dia foren arribats,
en néixer l'alba galana,
allà on són més verds els prats:
En la terra catalana,}

I fent camí i predicant
per nostra terra verdenca
van arribar, esbufegant,
en la vall arbucienca.
Abans d'arrivâ al poblet
hi havia—com hi és encara—
un mas bell, polit i net,
blanc tot, bellesa rara.

D'aquell mas tothom en deia
«La Masia de can Blanc»
i era això, ben clar que es veia,
perquè ho era tant i tant.

Déu, tot anant al poble
amb Sant Pere al seu costat,
caminant a passa doble
per poguê arrivâ aviat,

en passar devant de l'era
de la casa que he citat,
va dir:—«Reposem-hi, Pere,
potsê ens faran caritat.»

L'amo d'aquella masia
prop de la lliada els vegé
i encar que nó els conexia,
com que era un home de bé

els va fê entrar; es van asseure
prop de la llar, en l'escò:
menjaren pa i varen beure
vi del país, blanc i bò.

Prô, vençuts per la fadiga
de tant caminar seguit,
amb la veu mig compungida
demanen per un llit.

«Escolteu, —els va dir l'amo—
en tenim un de sobrer;
aneu-hi, però us demano
que compliu ço que us diré:

El mossò, que vindrà prompte,
és el que dorm en eix llit,
amb això, tingueu-ho en compte,
aixequeu-se tot seguit

així que jo un crit us faci
que de senyal servirà;

no vulgueu que m'escarraci
perquè em fareu enfadar.»

I al llit acompanyant-los
repetí el que havia dit:
que així que anés a cridar-los
s'axequessin totseguit.

Així que l'amo fou fora,
sens ni despullar-se sols,
el bon Déu i Pere, alhora,
es colgaren de llensols.

El llit que tan bé els servia
era prop de la paret;
Déu en el recó dormia
i Sant Pere al costat dret.

Passaren quatre o cinc hores,
fins que el mosso va arribar
de les prades dels afores
on pastura el bestia

i mestre, golós, estava
denant compte del sopar,
l'amo, amb veu de tronada,
a Déu i Pere cridà:

«Ja baixem!» — tots dos digueren
bo i regirant-se en el llit,
però de nou els ulls clogueren
i quedaren adormits.

Uns moments varen passar
i, veient que cap venia,
l'amo a dalt s'en va tornar
amb un tronc que esfereïa

i, sens dir tant sols un mot,
brandí amb tota contundència
aquell rabassut garrot
fins que imploraren clemència.

Sant Pere, que era al costat,
va rebre de tal manera
i va quedar tant macat
que ni menys sabia on era.

En canvi, Nostre Senyor
no rebé ni una trompada:
com que ell dormia al recó
son company les hi aturava.

Després que varen jurar
que promptly s'axecarien.
l'amo a baix se'n va entornar
cregut que així ho farien.

Mes era tanta llur son
que, amb son company de fadigues,
va tornar l'Àmo del món
en el llit a pesar figures.

Però Déu abans de dormir
de sa bondat donà prova
i al bon Sant Pere, va dir,
tot apartant-se la roba:

—«Com que tú ja estàs macat,
pots dormir-te en el recó
i en el lloc que has ocupat
els bolets tombaré jo.»

Tal dit, tal fet: canviaren,
i, sense gens d'escarraç,

de nou els ulls aclucaren
i... ronca que roncaràs.

Que roncaven feia poc
quan els despertà de nou
l'amo amb el groixut garrot
que brandava amb pit de bou.

I cridant amb veu de tró;
deia, clavant gorrotades:
«Aquest pillet del recó,
que encara no les ha tastades!»

I de nou el bon Sant Pere
en va rebre tant paquet,
que del davant i el darrera,
va quedar quasi desfet.

No vaiguent-hi crits, laments,
discussions, bons mots ni astúcies,
Déu, a coll dugué, corrents,
al pobra Sant Pere a Arbúcies.

Per la gent d'aquell veïnat
fou curat de la pal·lissa
i els hi donaren, de grat,
un bon tip de llangoniça,

I encara amb el ventre ple
deia Pere el mateix dia:
—«Jo mai més hi tornaré
de can Blanc en la Masia;

doncs si bé ens han dat vi bo
i pa de blat d'eixes prades,
també ens han dat, bé ho sé jo,
un bon feix de garrotades».

Desesperos i Desesperats

Drama-còmic-natural, representat amb extraordinari èxit, en el saló de tragèdies de molts matrimonis moderns.

Personatges. ELL, un infeliç. ELLA, un cap de vent.

ACTE ÚNIC

Són les dotze del matí «Migdia» L'hora de fer l'autòpsia a les cassoles i de treure el ventrell de pena.

Entra ELL, pel fons, suat, mal arreglat... Ve del treball amb una gana que no el deixa parar de badallar. Crida dos o tres cops a la seva dona. La seva dona no surt d'enlloc i ELL es desespera.

Mastega amb ràbia un «caliquenyo» i mira els fogons ¡Mal llamp! Veu que lo més calent és a l'aigüera i l'aigüera està gelada... ELL bull, bull de ràbia i encén un altre «caliquenyo».

Per fi arriba la seva dona. Ve de la barberia amb els cabells a la garçón, arreglant-se coquetament amb el palmell de la mà l'ondolació.

ELL li clava una mirada que la travesa i ELLA fa semblant de no adonar-se'n.

ELL per dintre brama com una fera i demana el dinar...

ELLA— Noi, t'hauràs d'esperar una mica. La barberia m'ha fet anar tard. Hi he entrat així que han obert i fixa't, fins ara! Aquestes barberies són una llàstima... Però això sí, després d'arreglar-me els cabells m'he fet ondular... Les hores m'han passat que no me'n he adonat...

ELL— Sempre, sempre igual! A tu sempre et passen així les hores! Xerrant d'un portal a l'altre, a casa la modista o a la barberia... i allavors no tenim dinar!

ELLA— Calma't, home. Només t'hauràs d'esperar cinc minuts... Ajuda'm a pelar les patates...

ELL— Qui jo? Jo pelar patates? ¡Mal llamp! No sé com no et pelo l'esquena amb una vara de freixa!

ELLA— Els homes sou uns exaltats... No teniu un moment de paciència.

ELL— Lo que tenim és massa tol·lerància!

ELLA— Massa mal genit!

ELL— Massa llana! Veto-aquí lo que tenim. Massa llana!

ELLA— Uns desagraïts sou. Després que una dona per fer la feina de la casa ha d'anar escarraçada d'un cap de dia a l'altre, els homes només ho paguen amb un regany.

ELL— Es molt bonic molt, per un home. Treballar tot el matí, arribar a casa per dinar i el dinar no hi és i la dona... a la barberia a fer-se l'ondulació. ¿Oí que és bonic? No et sembla que n'hi hauria per esquil·lar-vos a totes al cero?

ELLA— Calla, calla. ximple, poca-solta!

ELL— Així, motège'm encara! Diga'm ximple i poca-solta quan tota la culpa és teva.

ELLA— No la culpa és de la barberia.

ELL— Això no pot anar! No pot anar! Si m'haguessis dit que eres així no m'hauria pas casat amb tú. T'ho juro!

ELLA— Calla, home, calla, Avejam si faràs sortir els veïns per tant poqueta cosa.

ELL— Poqueta cosa dius? No sé com no t'engruno!

ELL l'amenaça, la cosa comença a posar-se sèria. Es diuen tres o quatre paraules groixudes i acaben amb una baralla fenomenal.

ELLA— No amenacis, ¿eh?, no amenacis!

ELL— No. no... ja ho faré sense amenaçar!

Va per embestir-la i ELLA s'escapoleix fins arribar a obrir l'armari. Els plats, les plates i tant com hi troba són els projectils que acaben fent-se bocins sobre el cap del marit. Criden com folls...

Només se senten xisclets, udols i trencadissa de pisa. S'acaben les municions de l'armari i la batalla es va pacificant. A terra els esquelets descompostos dels plats que han caigut en aquella terrible batalla, sembla que demanin clemència...

Són prop de les dues de la tarda l'hora de tornar al treball ELL amb la mirada guspirejant murmura alguna cosa i després de donar-se una estreta al cinturó i un volt per la taula, s'entorna a la feina...

ELLA cau desesperada sobre una cadira i arribant-se a contenir no s'estira es cabells, per no desfer-se l'ondulació...

Teló ràpid

RAMÓN FERRER MONTPLET

Necrològiques

— Confortat amb els auxilis de la Religió, la tercera setmana de Juliol, morí el jovincell de 12 anys en Josep Pagés Torrent. El mateix dia també volà cap al Cel l'ànima de la nena Concepció Rovira Pujol.

—La mateixa setmana, lliurà la seva ànima a Déu la nostra comvefna, na Rita Serra Gallar, la qual, durant sa llarga malura havia sigut enfortida amb la recepció dels Sants Sagraments.

—A conseqüència d'un dissortat accident, el dia 19 morí n'Antoni Bagué Sellarés.

Acompanyem a les famílies en el sentiment que llatzera el seu cor, a l'ensems que pidolem un pietós sufragi per les ànimes dels mentats difunts.

De Societat

—A Barcelona on resideixen, han vist la seva llar enjoiada amb el naixament d'un xamós fillet, vingut al món amb tota felicitat, els distingits esposos i benarmats subscriptors, n'Enric Moreu i na Montserrat Malaret.

—També s'ha vist mare d'un formós nen, a Breda on té l'estada, la dilectíssima compatricia nostra, n'Assumpció Ayats.

—En l'Oratorí de Can Falgàs de Lladó, la segona quinzena de Juliol, tingué lloc la cerimònia religiosa de l'enllaç matrimonial del nostre estimadíssim amic, en Pere Bonal Sunyer, farmacèutic de la nostra població, amb la simpàtica i encantadara senyoreta Anna M.ª de Falgàs i de Ciurana.

—El dia 8 del mateix mes, junyiren els seus cors amb el Sant Matri-moni, en Ioan Codinach i na Maria Cortina Gayolá.

—Ço maleix feren, el dia 15, en Francesc Borrell Codina i na Concepció Badia Coll.

—Des de l'últim número han rebut el Sagrament del Baptisme, els nens Josep Serrat Canaleta; Narcís Llinás Pagés, Lluís Obiols Pujol, Antoni Blasi Carbonell. Antoni Maixems Masnou, Josep Sabatés Puntí.

NOVES

—A primers de Juliol feu la seva visita d'inspecció a les nostres escoles l'inspector d'Ensenyament Primari, en Montserrat Torrent.

—Ha fixat la seva estada, en la nostra vila la família de l'opulent propietari en Joan Mataró, de Sardans.

—La tercera setmana del mateix mes, sojornà a can Blanch el R. P. Font, Secretari d'Estudis del Col·legi dels Escolapis de Sarrià.

—Durant el mes de Juliol, ha estiuajat, en la nostra població, una colònia de nens, enviada per l'Ajuntament de Barcelona.

—Per tal de passar-hi l'estiu, sojona, al costat de la seva família, la professora na Montserrat Martí. Conjuntament amb ella ha vingut la jovincel·la, na Marcè Vilaró Riera alumna de l'institut de Manresa.

—La nit del primer de mes, la Companyia Còmica-dramàtica, que dirigeix en J. Borràs representà en el teatre del Casino el drama d'en Guimerà, «En Joan Dalla», assistint-hi una concurrència nombrosíssima.

—Per a substituir a Mossèn Baldiri Fraser en son benefici, ha vingut Mossèn Lluís Regàs, ecònom de Fonteta.

—La Secció Dramàtica del Sindicat Agrícola de Santa Coloma de Farnés, el primer diumenge de Juliol, actuà en el teatre del Centre Catòlic, posant-hi en escena, «El fill del Creuat» i «Càpsules Mauser».

—Hem tingut gust de suludar a l'il·lustrada professora de Bobera, na Carme Masferrer de Riumalló, que ha vingut a estiuajar, al costat de la seva família.

—El dia 7 del mes mentat arribà la nova de la Suspensió de pagaments del Banc Catalunya, siguent tancada la Sucursal de nostra vila. No cal dir que la mentada Suspensió caigué com una bomba i fou objecte de molts comentaris i de moltes conversacions.

—Totes les festes de Juliol han sigut a bastament els foresters, que, en viatge d'excurció han visitat la nostra xomosa vila marxant-ne fortament meravallats.

—Alguns Joves de la nostra població, entusiastes de l'obra que hi realitzà; en Santiago Rossinyol, projecten celebrar-li una vetllada necrològica, en homenatge d'agraïment. Aplandim el gest.

—Des de Xile, on resideix fa molts anys, ha vingut a visitar la seva vila nadina i la família que hi té en Badó de Cal Garro.

—Ha sojornat, uns dies al costat dels seus familiars la volguda compatricia nostra, n'Elionor Reus.

—La tercera setmana de Juliol, es declararen en vaga, els que fan soles d'espardenya, en la nostra població.

Festa Major d'Arbúcies

ANY 1931

PROGRAMA GENERAL

de les festes que tindran lloc durant els dies 14, 15, 16, 17 i 18 d'Agost

Dia 14

Mercat extraordinari.
Repicament de campanes.
Cines.

Dia 15

Ofici solemne.
Concerts tarda i nit al Casino, al cafè Torres i al Renaixement, per les orquestrines en els dos cafès primers i «Joventut Artística» de Barcelona al Renaixement.

Processó.

Partit de futbol entre Iluro S. C. de Mataró i C. D. Arbúcies.

Cine al Coliseum i Cine i Varietès al «Bosque».

Balls d'envelat tarda i nit amb toies monumentals als envelats de can Canó, aixecat pel Casino i al del carrer de l'Estenedor aixecat pel Renaixement.

Gran Funció teatral al Centre Catòlic per la companyia d'en Josep Subirana de Vich.

Dia 16

Concerts tarda i nit al Casino al cafè Torres i al Renaixement.

Partit de futbol entre U. O. Safa i C. D. Arbúcies.

Cine al Coliseum i Cine i varietès al Bosque.

Balls d'envelat tarda i nit.

Teatre al Centre Catòlic per la companyia d'en Josep Subirana.

Dia 17

Concert tarda i nit al Casino, al cafè Torres i al Renaixement.

Partit de Futbol entre el Farnés i el C. D. Arbúcies.

Cines i varietès.

Balls d'envelats tarda i nit.

Dia 18

Concerts tarda i nit al Casino, al cafè Torres i al Renaixement.

Tornaboda a can Quadras.

Lluïts balls de comiat a la Festa Major tarda i nit als dos envelats.

—Aquest any es fa, amb molta recança, la pelada del suro, per la poca marxa que té.

—A Can Pau Plà, el dia 14, tingueren la dissort de que caigués una nena dintre d'una bassa, morint-hi ofegada.

—Després d'uns dies d'estada a Païrs, on hi anaren en viatge d'excursió, han retornat les dilectíssimes arbucienques, na Dolors Buch de Plà i na Dolors Pagés de Buch.

—Les Gnes, Carmelites celebraren la diada del Carme amb tota solemnitat. Feren Comunió General, Ofici i funció a la tarda, que devingueren coucorregu-díssims. Els sermons anaren a càrrec del simpàtic vicari Mossèn Vicens Clopés, que els feu repé.

—A la nit del 19, va calar foc a la masia de Crous, que quedà convertida en un piló de runes, morint-hi cremat un carboner, conegut amb el sobrenom de «el Guillot.» Les pèrdues materials foren considerables.

—Per tal de visitar a una filleta seva que estava greument malalta, vingué de Sevilla, hostatjan-se a can Blanch l'eminent oculista militar en Josep Carielle.

—Les fortes xafagors estiuenques han portat al costat nostre les famílies dels estimadíssims amics i subscriptors, en Fèlix Turón, i n'Arcardi Pérez.

—En el teatre «Renaixement Arbucienc» la companyia Catalana «Cabrè-Alarma», el dia 26, hi representà «El Mític», d'en Santiago Rossinyol, amb l'objecte de recaptar cabals per a la construcció d'un monument al mental escriptor.

—El mateix dia hi hagué, en la Plaça, un mftin divulgació de l'Estatut Català parlant-hi davant d'una concurrència molt nombrosa, els oradors en Josep M.ª Girona, en Melcior Font i en J. Carreres.

—Sojornen una temporada, al costat de la família Pagés Reinoso, les famílies dels distingits compatricis nostres, en Fèlix Pagés, resident a Buenos Aires i n'Erminià Pagés.

—L'empresa d'automòbils, «La Hispano Hilarienca» per tal de facilitar els viatges, d'Arbúcies i Sant Hilari a Barcelona i vieversa, demés del servei ordinari de tots els estius, ha aconseguit la parada dels expressos, números. 202 i 203, a l'estació de Breda, en combinació amb els autos d'aquella Empresa. D'aquesta manera sortint de Sant Hilari a les 9.15 i d'Arbúcies a les 9.50, hom arriba a Barcelona a les 11.45, i sortint de Barcelona a les 14.03, hom arriba a Arbúcies a les 15.35 i a Sant Hilari a les 16.18. No cal dir que'ns és plaent d'asabenter de tal millora als nostres llegidors, a l'ensems que de donar a l'Empresa el nostre pregún agraïment.

—El dia 12 del mateix mes, vingué un delegat del Sindicat Unic, aconseguint la sindicació de molts obrers de la nostra comarca.

—Cap a mig mes romaugué uns dies en sa casa pairal, la família del benamat subscriptor, en Joan Malaret.

La Calamandra

La calamandra és una senyora molt original. Té la dissort de veure-ho tot al revés i de no contar mai els fets tal com han esdevingut. La seva imaginació, en haver-hi un esdeveniment qualsevol, s'en apodera desseguida i el vesteix d'una munió de circumstàncies que li donen un caient més o menys atractívol i novelesc. Hom no pot pas negar que hi té bona manera, sobretot quan se tracta de la narració de fets que enllorden el bon nom d'una persona. Apar talment que el seu enginy s'engrandeix i s'ageganta, pintant al viu els més petits detalls i les circumstàncies més secundàries que l'han acompanyat. La narració aleshores devé tan real que apareix ésser-ne una veritable plasticitat de la cosa narrada. Ningú que no fos més astatut que la serp, endevinar a la falsetat d'una narració, feta tan acuradament i a l'ensem tan detallada. Fóra ben difícil trobar una disfressa més ben feta de la veritat. La Calamandra n'és mestressa en l'art de posar caretes a la falsetat i de presentar-la sots la disfressa de la veritat. Ho té tot ficat a la massa de la sang, que ja ho fa sense donar-se'n compte.

Per una mena d'auto-sugestió personal, ella mateixa s'engresea, narrant fets només en la seva imaginació contant hi episodis i peripècies, que no han fet eixir de l'ordre de la publicitat i ho fa en un to tant seriós i tan gràfic, que hom arriba a dubtar, si ella es creu a si mateixa o si es befa desvergonyidament dels seus oients.

A la Calamandra ningú la creu quan hom ha aconseguit conèixer-la tal com és. Tothom la tem i fins les poques amigues, que s'hi relacionen, no volen tenir-hi gaires tractes. Amb aquesta dona, sol dir la gent, tothom hi surt més o menys esgarrapat. Té unes males urpes, que sempre estan freturoses d'esquinsar honres humanes. Prou n'ha fet de disbarats, i n'ha tingut d'ensopagades i se n'ha vist de vegades compromesa; però mai ha volgut atansar als seus llavis la copa de l'esmena. Ella impertèrrita, disfressant mentides, cabdellant embulls de recels i de sospites criminals i forjant castells d'embolics i de judicis temeraris, va lliscant els anys de la seva vida.

Potser en llegir aquestes ratlles tu, lector, hauràs senyalat amb el dit qualche Calamandra del teu poble. No fóra extrany, perquè per tot s'en troben. De totes maneres cal anar-hi amb molta prudència.

P. AMIGÓ.

Cafè i Fonda de Ricard Reus

Habitacions amoblades. Preus reduïts. Casa recomenada per als senyors viatjants.

Grandioses Sessions de Cine i Varietès

per a el dies de la Festa Major.

Carrer Camprodón, 37

ARBÚCIES

Font de la Mina

Antiga cà la Silleta de PERE CLAPÉS

Aigua superior: Aperitius de marca i Refrescos.

Fàbrica d'Anissats

Licors i Xarops

Antòn Gualba
Argentona

DESPATX CENTRAL

Santa Teresa, 30

Telèfon 64

Mataró

Exquisit licor Ferro-Quina

CALISAY

Magí Monfullea

ARENYS DE MAR (Barcelona)

Sastreria La Fàbrica Francesc Casanova

Continuament grans novetats

Immens stock de Camises, Gorres, Corbates, Cinturons i Tirants a preus
econòmics Ultims models i articles de gran fantasia per a senyora.

Construccions Electre-mecàniques

Francesc Pol

Pietat, 10 : ARBUCIES

Construccions de Radi

Receptors Elèctrics POL

**Especialitat en les d'ona
extra-curta**

Eliminadors per a anodi i filament

Taller i Laboratori de T. S. F.

Reparacions i transformacions

Agència Administrativa Comercial

Joan Triadú Mitjà

GIRONA

OLOT

Plaça de Sant Francesc, 18

Major, 10

Representació d'Ajuntaments, Entitats i Particulars davant les oficines Públiques.

Habilitació de Classes Passives

Despatx de Llicències, Passaports, Títols de Xofer, Passes Internacionals, Trípics. Certificats de Penals Ultimes voluntats, Registre i traspàs d'automòbils

Expedients a presentar a la Juuta Provincial de Transports Mecànics rodats per carretera, Expedient de linees de fluit elèctirc, mines i aprofitaments d'igües.

Ingressos Hisenda.- Resolució de tota mena d'ssumptes reacionats amb Contribucions, industria, d'Utilitats, Timbres, Drets Reials Rústica i Urbana i patent Nacional de Circulació d'Automòbils.

Tramitació de concerts amb l'Estat per al pago de timbres, impostos d'electricitat i de transports.

Delegació dels Viatges Marsans S. A.

Despatx de bitllets f. c. nacionals i estrangers. Passatges aeris i marítims. Viatges a «Fortfait». Organització d'Excursions i Peregrinacions. Oficina d'informació i estudi de viatges.

Agents de tota classe de SEGUROS en general.

Segurs de Transports Marítims i Terrestres. Incendis. Segurs contra accidents, Col·lectius, Individuals, de Responsabilitat Civil i Cristalls.

Delegat per Arbúcies i la seva Comarca

Josep Vasquez Vidal

Carrer del Pont, 1

ARBÚCIES (Girona)

MAQUINARIA MATERIAL ELÉCTRICO

Lampistería - Bobinado de Motores

Radio TELEFUNKEN-Bombas Bloch

Lámparas Osram

Electricidad y Suministros
de

Mateo Regás

ALMACÉN Y OFICINA

Calle Abeuradors, 5 - Teléfono 41

GERONA

ANIS DEL MONO

VICENTE BOSCH

BADALONA.

